

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1121/2014
04.12.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгомира Милојевића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.И., због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И., адвоката М.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.2013/10 од 15.01.2014. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.309/14 од 18.07.2014. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 04.12.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.2013/10 од 15.01.2014. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.309/14 од 18.07.2014. године, у односу на повреду Закона из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП, док се захтев у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К бр.2013/10 од 15.01.2014. године, окривљени М.И. оглашен је кривим, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ, па му је изречена условна осуда којом је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године, по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, те је истовремено одређено да ће се ова новчана казна ако је осуђени не плати у наведеном року, заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 20.000,00 динара, а на име паушала износ од 15.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 309/14 од 18.07.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крушевцу и браниоца окривљеног а првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда бранилац окривљеног, адвокат М.К., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и тачка 4. у вези члана 438. став 1. тачка 8, члана 438. став 2. тачка 1, члана 439. став 1. тачка 1. и тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и наведене пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе због кривичног дела које му је стављено на терет или да их укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сматрајући да присуство Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног не би било од значаја за доношење одлуке, због чега их није позвао на седницу већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

По оцени Врховног касационог суда неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И. побијају правноснажне пресуде, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, указивањем да пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, тиме што је у изреци првостепене пресуде као време извршења кривичног дела означен период од 21.06. до 24.08.2009. године, иако је према економско-финансијском вештачењу износ неуплаћеног пореза од 1.008.515,00 динара, настао у периоду од 21.06. до 05.08.2009. године, тако да, према наводима захтева, за период од 05.08. до 24.08.2009. године, предмет оптужбе није потпуно решен.

Ово стога, јер је у изреци првостепене пресуде и у диспозитиву оптужног акта наведен исти временски период – од 21.06.2009. до 24.08.2009. године, као време извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, при чему је Основни јавни тужилац у Крушевцу поднеском бр. Кт 1833/10 од 07.10.2010. године, након обављеног економско-финансијског вештачења, изменио диспозитив оптужног предлога тако што је окривљеном ставио на терет избегавања плаћања пореза и доприноса у износу од 1.008.515,00 динара, који износ је означен и у изреци правноснажне пресуде, прихватајући налаз и мишљење вештака финансијске струке у делу који је повољнији за окривљеног, а којим су утврђене пореске обавезе окривљеног само на основу оног евидентираног промета који је потписан од стране окривљеног.

Следствено изнетом, по налажењу овог суда, а на супрот наводима захтева, предмет оптужбе је у потпуности решен, па је захтев браниоца окривљеног у делу којим се указује да је правноснажна пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, оцењен као неоснован.

Побијајући правноснажну пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка, из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног наводи да се пресуда заснива искључиво на исказима сведока П.В. и Б.С., са којима је окривљени у лошим односима и који су привилеговани сведоци у смислу члана 95. став 2. ЗКП, као и да су искази ових сведока у супротности са исказима осталих саслушаних сведока и са налазом и мишљењем

вештака и да би без тих доказа, морала донети ослобађајућа пресуда. Изнетим наводима бранилац окривљеног оспорава оцену изведених доказа од стране првостепеног суда и тиме оспорава правноснажну пресуду због погрешно утврђеног чињеничног стања што у смислу члана 485. став 4. ЗКП није прописано као разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети захтев, па је захтев у овом делу оцењен као недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче да је првостепеном и другостепеном пресудом повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, са образложењем да дело које је окривљеном стављено на терет није кривично дело, јер не садржи битне елементе који чине обележја кривичног дела из члана 229. став 1. Кривичног законика, с обзиром на то да постојање пореске обавезе „Е...“, није утврђено коначном одлуком пореских органа у управном поступку, а према налазу и мишљењу вештака то је пореска обавеза „Е...“, којим наводима се по оцени овога суда чињенично стање утврђено у редовном кривичном поступку оспорава као погрешно и непотпуно утврђено.

Бранилац окривљеног се у захтеву за заштиту законитости позива и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводећи да је у погледу предметног кривичног дела примењен закон који се не може применити, због тога што остали јавни приходи из члана 81. Закона о порезу на доходак грађана, у конкретном случају не могу имати за основицу зараду, а у самој изреци се наводи да се ради о присвајању новца, јер, према наводима захтева, такво коришћење новчаних средстава може представљати једино приход од капитала из члана 61. став 1. тачка 4. Закона о порезу на доходак грађана, којим наводима бранилац окривљеног такође побија правноснажну пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног и у делу којим се указује да је правноснажном пресудом повређен Кривични закон из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, оценио недозвољеним, јер, иако наведене повреде закона представљају дозвољене разлоге за подношење захтева од стране окривљеног, бранилац окривљеног их образлаже наводима којима се суштински указује да је правноснажна пресуда донета на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, што одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, није предвиђено као разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**